

pripacima, prihodima i daćama, dok on kao kralj to bude htio. Ljubić donosi u Listinama kraljevsko pismo, koje je Žigmund 22. rujna 1416. pisao Hvaranima, gdje također lijepim riječima hvali Ladislava Jakča i obavješćuje ih, da ih je do dalje odluke podredio njegovoj upravi. Sigurno je takvo pismo izdao za Brač i Korčulu. Istog dana, 21. rujna, opet jednako hvaleći Ladislava, pisa Dubrovčanima pismo. U njemu im javlja, da je iz izvjesnih uzroka, koji su nagnali njegovu kraljevsku dušu, odlučio otoke Korčulu, Hvar i Brač predati Ladislavu Jakču; stoga ih poziva, da predadu njemu te otoke. Ovo su pismo primili Dubrovčani tek g. 1417. te su ne znajući, što se dogodilo, nastavili i dalje sa svojom akcijom, da Korčulane privedu pokornosti. Ne znamo, kad se povratilo korčulansko poslanstvo. Ako se povratilo poslije one važne odluke od 21. rujna g. 1416., tad je donijelo sigurno sa sobom i kraljevsko pismo o tom; ako se pak vratilo ranije, ipak je bilo obaviješteno o predstojećoj odluci i o tom donijelo također neko pismo. Dubrovčani naime u nekoliko svojih izvora stalno govore o nekom pismu, koje su korčulanski poslanici isposlovali kod kralja. Radi kuge, koja je harala u Dubrovniku, poslaše Dubrovčani ka kralju tek u listopadu g. 1416. svojeg poslanika don Marina Vlacanovića. On je imao obaviti razne poslove, a između ostalog imao je iznijeti i korčulansko pitanje. Čini se, da je opet izbio spor s korčulanskim biskupom radi stonskih desetina, te je i o tom ovaj poslanik imao govoriti s kraljem. U instrukciji poslaniku vele Dubrovčani, da su Korčulani izrabili nesreću u Dubrovniku radi pomora od kuge i kroz to vrijeme poslali svoje poslanike kralju, da rade protiv Dubrovnika. Zato nalažu don Marinu, da kralja točno o svemu informira. Između ostalog vele mu i ovo: »Korčulani su, kako znate, slabo poslušni činovnicima gospodina. Drugi otoci, Brač i Hvar, poslušni su, a oni nikada ne će poslušati, uvijek zlo misleći i govoreći te čineći gore. I što više mogu, oštećuju prihode knežina našeg gospodina. Recite, kako smo obaviješteni, da je Luka Oblišić, otac Jakovljević, otišao k Ivanišu Nelipiću nudeći mu otok Korčulu, a to znate Vi, koji ste nam dali o tom informacije.« Dubrovački je poslanik imao zadaću parirati rad korčulanskog poslanstva, ali je već bilo kasno, budući da je već pala nepovoljna odluka po Dubrovčane. Dubrovački poslanik zadržao se inače dulje vrijeme kod kralja. Kralj ga ipak nije izvijestio o svojoj važnoj odluci, kojom oduzima Dubrovčanima vlast nad otocima, a daje je Ladi-